

№ 16 (142).

Chryścijanskaja

Dumka

BIEŁARUSKI KATALICKI DWUTYDNIOWIK

Wilna, 20 wieraśnia 1937 h.

Hod X.

Hitleryzm i Relihija

Kali ū Niamiečynie dajšoū da ūłady Hitler, dyk pačau tam zawodzić susim nowyja paradki, apiortyja na jaho nawucy — hitleryzmie. Pawodle hitleryzmu wychodzić, što jon krynica i praudy, i prawa, i maralnaści, i relihii. Dziela hetaha ūśio, što z hitleryzmam nie zhadžajecca, nijakaha nia maje prawa na isnawańie.

Hitleryzm nie dapuskaje ūdziarżawie inšykh ad jaho pahladaū. Kožny, chto inakš dumaje, toj abjaūlajecca wórahama niamieckaha narodu i niamieckaj dziaržawy. A hetki pawinien abo ūciakać z Niamiečyny, abo budzie pasadžany ū kancentracyjny ła-hier. Ūśio maje służyć hitleryzmu i jamu padparadkawacca.

Hetki charaktar hitleryzmu wynikaje z jaho mety, jakoj jość stwaryć z Niamiečyny tak zwanuju totalnuju dziaržawu. Słowa totalny pachodzić ad łacinska: totus, cety, dyk totalnaja dziaržawa aznačaje dziaržawu celasnuju, u jakoj nad dziaržawu niamaničoha wyjeſzaha i ū jakoj treba dumać tak, jak zahadwaje dumać toj, chto maje

ūdziaržawie najbolšuju ūładu, jak u Niamiečynie Hitler.

Woś-ža dziakujučy hitleryzmu, u Niamiečynie moža isnawać tolki adna: hitleroūskaja partyja, hitleroūska-nacyjanalistyčnaja, abo jak jana sama siabie nazywaje — nacyjanał-sacyjalistyčnaja, jak u Italii isnuje tolki adna partyja fašystaūskaja, a ū SSSR ka-munistyčnaja.

U Niamiečynie takim čynam hitleryzm imkniecca abniać usio žycio čaławieka — palityčnaje, kulturnaje, naukowaje, haspadarčaje i relihijnaje.

U pieršuju čarhu hitleroūcy siłaj rasprawilisia z sacyjalistymi marksistymi. Pazačy-niali ich partyi, hazety, arhanizacyi, a knihi, napisanyja ū duchu marksizmu, publična pa-palili.

Tady prycapilisia da žydoū. Pazbaūlali ich pasadaū, nie dawali im pracy, wysialali z Niamiečyny. Aħułam pastupali z žydami żorstka i časta duža kryūdna dla ich i nie-sprawiadliwa.

Paśla hetaha pryzjala kalejka i na chryścijan — na katolikoū i protestantaū.

Pazakrywany ū Niamiečynie katalickija škoły i katalickija hazety. Katalickamu du-chawienstwu staūlajucca roz-nyja biespadstaūnyja zakidy, jak prynaležańś da kamuni-zmu i inš., adbywajucca pro-ciū jaho masawyja sudowyja pracesy i mnohija ksiandzy asudžwajucca na doūhija hady wastrohu. Niešta padobnaje dziejecca i z protestanskimi pastarami.

Chryścianstwa tym najbolš nie padabajecca hitleroūcam, što jano pryzjło na śivet praz žydoū, što jano wuča lubowi bližniaha i što jano nie staić na ūsluhach adnaho niamieckaha narodu, a služa ūśim narodam adnolkawa i žjaūlajecca nadnarodnym. A hitleryzm hetaha ūśiaho nie pryznaje: jon pryznaje tolki prawa krywi i ziamli: das Blut und der Boden. Hitleryzm tady tolki pryznawaū-by i padtrymliwaū-by chryścianstwa i aħułam relihiju, kali-b jana za-mykałasia tolki ū ramkach niamieckaj nacyi. Na piera-skodzie-ž hetamu staić pradusim Katalicki Kaścioł, dyk z im hitleryzm pradusim i wia-dzie baračbu.

Ale biaz relihii, widać, nia moža astacca nawat i hitleryzm: kazonnyja hitleroŭskija „filozofy” i „wučonyja” „apracouwajuc” niamieckuju, pa-hanskuju, biazbožnuju relihiju, jakaja całkom byla-b pastušnaj hitleryzmu i jakaja byla-b niamieckaj hitleroŭskaj relihijaj. Słowam, robiać hłupstwa.

Wiedama, kožny praśled pierańasic ciažka i niamieckija kataliki i protestanty siańnia duža mnoha cierpiać za swaju wieru, za Chrystusa. Ale hety praśled adradžaje i adnaūlaje relihiju. Heta tak zaūsiody i ūsiudy. Hetak jość u SSSR, hetak i ū Niamiečynie, dzie za čas hitleryzmu relihijnaś padniatasia niazwyčajna.

I siarod Bielarsaū jość adzinki, jakija trymajucca hitleryzmu. Mylajucca jany. Kožnaja ludzkaja dumka, jakaja wiadzie baračbu z Boham, imkniecca złamać wolnaśc sumleńnia ludzkoha i nia ličycza z hramadzkaj sprawidliwaścią, — z natury swajej jość pamylkowaj, błahoj i da-dabra nie dawiadzie.

Nialohka dajecca kamunistam baračba z relihijaj. Pamima biaz-relihijnaha ūzhadawańia dziaciej u škołach i biazbožnaj ahitacy siarod starejšich, sawieckaja moładź u mnohich wypadkach wyjaūlaje pačućcio relihii i prychilańśc da relihijnych arhanizacyja.

Prawa wiery ū Boha.

Małdziažnaja kamunistyčnaja hazeta „Komsomolskaja Prawda” niadaūna nadrukawała ražaśnieńnie, — ci možna ūwažać relihiju prywatnej sprawaj sawieckaha hramadzianina?

Hetaja hazeta pryznaje prawa wier, ū Boha, ale nia ūsim. Jana ćwierdzić, što sawieckaja dziaržawa zabieśpiačaje ūsim hramadzianam SSSR poňuju swabodu sumleńnia. Jany mohuć wieryć u Boha, abo nia wieryć. U aficyjalnych dakumantach, wydawanych dziaržaūnymi orhanami, zabaronieniowa nawat uspaminać ab relihii; h. zn.—u adnosinach da dziaržawy relihijnaja prynaležnaśc sawieckaha hramadzianina astajeca jaho prywatnej sprawaj. Ale kali sawiecki hramadzianin ustupaje ū kamunistyčnemu partyju abo ū kamsamoł, dyk *jon tady tracić zabiaspiečanaje jamu dziaržawaj prawa na swabodu sumleńnia*, bo statut kamsamołu abawiaźwaje da baračby z relihijai i

dziela hetaha dla kamsamolca re-lehija nia jość prywatnej sprawaj.

Z hetaha ražaśnieńnia bačym, što ū kamunistyčnaj partyi dla jaje siabroū niamu swabody sumleńnia. Pry hetym treba zwiaruć uwahu i na fikcyjnasc pisanaha prawa ab swabodzie sumleńnia, jakoje na papieri zabiespiačaje swaim hramadzianam sawieckaja dziaržaūnaja kanstytycyja.

Hetajaž kanstytycyja ūprywili, jewała kamunistyčnemu partyju, katoraj prahrama adnosna swabody sumleńnia jość supiarečnaja z kanstytycyjnym parahrafam u hetaj sprawie. Inšych partyjaū kanstytycyja nie pryznaje. Dzieła hetaha na kirujučych dziaržaūnych stenoviščach znachodzicca tolki partyjnyja kamunisty, jakija wykonwaučy pastulaty swajej partyi łomiać, u sprawie swabody sumleńnia, dziaržaūny zakon.

Brat Worošylawa śviaščeńnikam

Być śviaščeńnikam, abo ksiandzom u SSSR — heta wydać sia bie na panižeńnie i praśled.

Hazeły padajuć, što niadaūna brat sawieckaha maršala Worošylawa pajšoū u śviaščeńnik; maršał Worošylau dawiedaūšsia ab hetym, publična adroksia swajho brata.

Heta tak-ža hawora ab swabodzie sumleńnia ū SSSR.

Ks. I. Hermanovič.

Na Daloki Ěschod.

6)

(Wilnia—Miensk—Maskwa—Čharbin—Pekin—Rym).

VI. Maskwa.

Praž Biełaruś my prašmyhnuli tak chutka, što j nie nahledzilisia na jaje. Horad Barysaū, Orša j Smaleñsk zapali jak u son: nie astałosia nijkaha ūspaminu. Tolki Dniapro—tut jašče niewialikaja raka — blisnuła nam u wočy jasnym lustram wady i załacista-piaščanymi bierahami. Na hankoch kru-tali pracawityja ludcy. Baba, — z tych, na jakich kryčać — „Hanula, tarnuj!” — stajała kala budki, adnej rukoj padpioršsia ū bok, a druhiu trymajuč streškaj nad wačami, pilna pryhladałasia na naš prachodziačy ciahnik. Pry bierazie stajali łodki-struhi z niejkimi skryniami i tawarami.

My „patarnawali” dalej i apynulisia ū Rasiei. Publika ū našym wahonie była pierawažna rasiej-skaja: heta byli kamunisty wyżejsaj marki, katoryja jechali ū Maskwu. Naš ciahnik naležyū da mižnarodnaj linii „Paryž—Ładwyastok:” dziela taho im jecħała eūrapejskaja i kamunistyčnaja „śmiatanka.”

Stojačy pry waknie na kalidory, razhawaryūsia ja z tawaryšam padarožy. Z pieršych słowaū ja pa-

znaū pa akcencie, što heta byu ukrainiec. Čaławiek byu miły, hawaryū na roznyja temy dawoli swabodna, čym rožniūsia ad inšaj publiki. Byu, widać ideowym zapalenym kamunistam, a jaše bolšym nacyjanalistam. Sumniewajusia, ci doūha ion moh ha-dzić takija supiarečnaci i wytrywać z takimi pahladami na wierchnią chwali... Za heta lohka papascia ū lik „worahau narodu.“ Nadta wyrazna padčyrkiwaū ukrainizacyju Sawieckaj Ukrainy.

Tymčasam pry druhim aknie stajali dwa kamunistyja rasiejcy. Adzin z ich, pakazywaučy praz wakno na nowuju budyninu z „piatiletki,” hawaryū: „Wot jak my stroimsia! dziela hetaha warta i paciarpieć niedastatač.“ A toj druhi, zirkajučy ū naš bok, dapoūniū dumku swajho tawaryša: „...kab nam tolki nie miašali pracawać!

I sapraūdy „piaciletka” na praciahu ūsiej darohi jarka lezla ū wočy. Heta byla jašče tolki pieršaja „piaciletka” (piaciletni plen adbudowy Rasiei) i jana ciapier kančalasia. Na praciahu ūsiej darohi — ad Nieharelaha da Mandžuryi — ūsiudy byli ūžo pakončany, abo jašče budawalisia nowyja damy, stancyi, fabryki i roznyja budyniny niawiedamaha dla nas naznačenija. Kab usio pačataje pakončyć, treba było, na moj pahlad, jašče druhoj „piaciletki,” ci nawat paūtary...

Naš kitajec ušmichaūsia nadta jedka, pakazywaū mnie na fabryku i hawaryū: „Fabryka ju, a dym nie ju!“, zn. „fabryka jość, a dymu niamu!“

Biełaruskaja chronika.

Kanfiskata. 7.IX siol: Vilenskaje Haradzkoje Staraśta skanfiskawała nowy zbornik wieršau wiedamaha biełaruskaha paety M. Mašary — „Z pad stręx salamnych”.

Sud nad M. Tankam. 9 wiearna siol. Wilenski Akružny Sud sudziu biełaruskaha paeta Maksima Tanka, jak aŭtara, a hram. Tručku, jak wydačca skanfiskawana haleta zbornika wieršau „Ha etapach”. Abodwych abwinawačnych Sud apraūdaū, ale kanfiska ty adnak nia žniau.

Biełaruskaja piešnia ū Talinie. Wiedamy słauńy śpiawak M. Zabejda, dajučy ū prošlym miesiacy kancert u Talinie (stalica Estonii), prapiajaū tak-ža i biełaruskuju piešniu „Małady dубоčak”. Piešniu hetu estonskija słuchačy pryniali z wialikaj prychilnašciaj.

Nowy biełaruski naukowy časapis. Biełaruskaje Nawukowaje Tawarystwa ū Wilni maje prystući da wydawańnia biełaruskaha naukowaha časapisu, jaki maje nazywacca „Zapiski Biel. Naw. Twa ū Wilni”.

Niemcy kupili šmat biełarskich knižak. Niadauna Berliński Zahraničny Instytut, jaki arhanizuje Biełaruski Addzieł, zakupiu u bieł. Kniharni „Pahonia” značny lik biełarskich knižak.

Pasiedžańnie Biel. Nac. K-tu abdylosia 14.IX. Na hetym pasiedžańni, miž inšymi sprawami, była razwažanaj sprawa biełaruskaj narodnej s̄viety. U hetaj sprawie Nacyjanalny Kamitets prynaū adpawiednyja rezalucyi.

„Dzień Biełaruskaj Kultury” za prykładam minułaha hodu maje abdycca tak-ža i sioleta, ab čym biełaruskaje hramadzinstwa ūzo klapacicca. „Dzień” hety abduziecca abo ū kancy kastryčnika, abo ū pačatku listapada.

„Slach Moładzi” — časapis biełaruskaj demokratyčnej moładzi, pačaū wychodzić dwa razy ū miesiąc. Winšujem!

Biełaruski Adryūny Kalendar na 1938 hod užo wyjšu z druku i pradajecca ū Wilni i na prawiniyi ū kniharniach. Kaštuje 50 hr. štuka. Chto kuplaje bolš, toj maje wi-likužu žnižku. Kalendar hety wyjšaū hraždankaj i łacinkaj.

„Biełaruski Sialanski Kalendor” (knižka) na 1938 h. užo drukujecca i chutka pajawicca ū pradažy. Zakazy ūzo prymaje biełaruskaja kniharnia „Pahonia” ū Wilni (Zawalnaja 1). Kalendar wychodzie hraždankaj.

„Zasiečki” — biełaruski lemantar dla chatniacha naučańnia, pašla kanfiskaty, maje wyjści druhim wydańiem. Lemantar hety wyjdzie łacinkaj.

Pamiatnik Ciotcy, biełaruskaj piśmienicy pustaüleny jaje siastro u Starym Dware, Ščučynskaha paw. Čas adkryćcia helaha pamiatnika jašče nie naznačany.

Pamiatnik piśmieniku A. Lewickamu — Jadwihinu Š. budzie hatowy na 15.X siol. Pamiatnik budzie pastaüleny na mahile biełaruskaha piśmiennika na Rosach z nahody 15-ch uhodkau jaho smierci. Čas adkryćcia pamiatnika jašče niawiedamy.

Biełaruski robotniki, jakija naležać da polskich robotnickich arhanizacyjaū, abudžajucca da biełaruskaha nacyjanalnaha žycia. Adzin z takich robotnikaū adwieđaū niadauna nāšu redakciju i ad imia mnohich swaich tawaryšaū prasiū imi zaapiakawacca i abdarýć biełaruskim drukam. Usim biełarusam treba ab hetym pamiatawać!

Jašče sud za „Bieł. Krynicu”. Niadauna Prakuratura ūručyła akt abwinawačnia red „Bieł. Krynicu” Ad. Dasiukiewiču i wydaču Al. Šutoviču. Winawaciaca jany za artykul „Siła Idealu”, zmieščany ū № 2 „Bieł. Krynicu” z dnia 25.III.37.

Mnohija dahetul ničoha nam nia prysłali na „Chrysijanskju Dumku”. Pamiatacie, što Waš abawiazak padtrymać swaju rodnuju hazetu i aptačawać za jaje akuratna padpisku!

Naahuł kitajec byu strašenna ūzburany na sawieckija ūlady. Paūtaraū mnie i tłumačyū pa nie-kalka razoū na dzień, jak u Ameryce kupiū bialeł z apłačanym staławańiem ad Nju-Jorku da Charbinu: i ūsiudy jaho karmili paludzku, — i na parachodzie i ū ciahnikoch — u wagon-restaranie, tak u Anhlii, jak u Niamiečynie i Polščy. A tut raptam, u Rasiei, skazali: „Twaja płati!“ „Kak maja budi płati? Maja dwa l'aza nie budi płati!..“ Tahdy rachalnik ciahnika paciešyū našich kitajcaū, što ū Maskwie „Inturyst“ usio ūladzić, i kitajcy tymcasam uspakoilisia.

Narešcie prypechali ū Maskwu. Pastawili nas pry bočnym padjeździe, daloka ad stancy. Paprobowau ja wyjści ū horad. U wadnym miejscy mnie skazali: „Zdzieś prochoda niet!“ U druhim na tablicy wypisana: „Prochod wosprieščajetsia!“ Probawau pytacca, i nidzie niamoh dabicca tołku. Narešcie ūsiožtyki wybraūsia z labiryntu linijaū, pierachodaū, bramak na wulicu. Wulica nieznamoha wialzarnaha horadu prosta kišeła narodam. Elektryčnyj tramwai paminutna pralatali praz wulicu. Było, widać, niejkaje świata. U pawietry kišeeli dziesiatki samalotaū — zvyčajnyja i troch i bolš matornyja. Natoup narodu na wulicy, stuk tramwaju i pawozak, tresk i šum samalotaū tak žbiantežyli mianie, što, bajučsia zhobicca ū hetym natoūpie, pawiarnuň nazad i paciahnuň da swajej „chaty” — cichoha wanu, u katorym moj tawaryš, brat Antoni, zawaryū

słauńy abied: harbata z cytrynaj, suchary z suchim syram, a suchaja kaubasa — na zakusku! Nia wiedaju, z jakoj prycyny sabralsia na platformie kala nasha ciahniku hramadka rasiejskaj moładzi, chłapcoū. Spacyrawali tudy-siudy i bałakali z saboju. Hutarke była prosta intymnaja: sa starany nielha było wyławić, ab čym hawaryli. Heta była typowaja moładz nowaha reżymu. Pa hetych chłapcoch možna było miarkawać, na skolkı žmianiłasia rasiejskaja psychika: zahinuū daūnjejszy rasiejski typ, ražliūnaja swaboda až da bujstwa, humor i fantaziorstwa. Ciapier zapanawała paūstrymanaśc, cišynia i paradał — niešta niemieckaje, nienaturalnaje dla Rasiei. Malamoūnaść anhličanina, pracawitaś amerykanca. Žmianiłasia nawat rasiejskaja mowa. Kali-by rasiejskaja emihracyja mahla raptam wiarnucca na baćkaūščynu, jana-by nie pažnała Rasiei i sama ūzo nie pasawała-by da jaje. Z hetym musiać ličycce asabliwa tyja, katoryja, jak kažacca, „ničoha nie naučylisia j ničoha nie zabylisia;“ tyja, katoryja ūzdychajuć da samawara i da „Žižni za caria,“ jak Žydy kalisći da cybili i časnaku ehipska... Alež žydoūskaje staroje pakaleńnie wymierla ū arabskaj puſtyni. Emihranty nia wiedajuć, što „ukrainizacyja“ i „biełarusizacyja“ zapuścili tak hlybokija kareńni. što j car-baciuška ničoha-by ūzo nie paradziū.

Ajčyna Miła...

Ajčyna miła, wobraz Twoj
Čaroūny mućyč ūšciaž mianie —
Luboū, krasu niasieč z sabo,
A ūniač ich nie pad silu mnie!

Uždymajuruki ja k Tabie, —
Chaču ūlawić ja woblik Twoj:
Raj—šaście ū im znajści sabie,
Adnak daremny poryū moj!

Miž mnoju dy Taboj lažyč
Suświetu dal dy mora hłybl! —
Mnie tolki wobraz Twoj nasič,
Uspaminam žyc Twaich sialib...

Mnie tolki uwa śnie hladzieč
Na roskas̄ niwaū tam Twaich,
Kali ūžo leta padyjdzie,
Kałošiem upryhožyć ich,

U Litoūcaū

Pakarany ūčašniki ekskursii.
Hrupa litoūskaj moładzi sioleta
letam adbywała ekskursii pa Wilenščynie. Palicyja ū Raduni hetu
moładź zatrymała i špisała na ja
je pratakoł. U wyniku hetaha 10
asob akazalisa pakaranyja pa 50
zał., abo pa 3 dni aryštu.

Kali Twoj lud pakorny toj
Z malitwaj, pieśnaj dy siarpom
Na poli stanieč žyc dušož
Dy puni nabiwač dabrom.

Luboūju hetaj ja žyw!
Tym połymiem mahutny ja!
Praz moraū hłyb pierapływu!
K Tabie, Ajčyna miłaja!

I. Zamorski.

Nie atrymali „świadectwa
moralności”: Ks. K. Čybiras i 5
čaławiek świeckich i dziela hetaha
byli zmušany pakinuć wučyć u li
toūskaj himnazii.

**Sprawa hram. K. Stašysa za
padatki.** Hram. K. Stašys atrymau
u swaim časie zahad z Izby Skar
bowej płacić padatkaū 88 tysiač.
Sprawu hetu jon ūskrawaū u Sud,
jaki ū minułym tydni i razhladaū
jaſe. Hram. K. Stašys, jaki praby
waje ciapier u wastrozie, na ras
prawie sudowaj nia byu. Wynik
Sudu dahetul niawiedamy.

Rewizija ū T-wie „Rytas“.
9, 10 i 11.IX palicyja prawila re
wiziju ū biblijatecy i muzei cen
trali T-wa „Rytas“. U wyniku re
wizii byli zakwestyjanawanyja roz
nyja knižki i inšyja wydańi.

Światy Lawon wialiki.

Narod rymski pašla śmierci Syksta III adnaha
łosna paklikau Lawona, jak čaławieka zdolnaha,
hłyboka razwažnaha i pabožnaha, zaniać wysoki pa
sad biskupa rymskaha.

Kaścioł pieražywaū tady dźwie wialikija nie
biaśpieki: adnu z boku worahaū wonkawych, druhu
huju ad swaich pabłudżanych u wiery chryścijan —
heretyku. Pieršy worah — heta dzikija wajaūničyja
narody. Majem tut na ūwazie Hunau i Wandalau.

Pawadyr pieršych Atyla chwaliūsia, što dzie
jaho koń stucić, tam trawa nia wyraście. Jak ciom
naja chmara zblizaūsia z wojskam swaim u Italiju,
u Rym. Nikoli jaſče nie pahražała Rymu padobnaja
niebiaśpieka. Praniatyja stracham, trywohaj žwiarn
uli žychary Rymu wočy na bačku swajho i haspa
dara, na Papieža. Kirujučsia natchnieñiem Božym,
Lawon wyjšaū zdalok na spatkańnie; spadziajučsia
spnić dalejšy pachod Atyli. Prasiū, pierakonwaū,
jak moh, urešcie hetak da jaho adazwaūsia: „Dahe
tul ty zmahaū krai i narody, siańnia-ž pakanaj sia
bie samoha!“ Hytyja słowy tak padzieili na Atylu,
što zaraz-ž zahadaū wojsku zmianić kirunak dy paj
ści ū inšy bok.

Ledž minuta adna niebiaśpka, jak pakazałsia
skora i druhaja. Z Afryki ūžnialisia dzikija narody
Wandalu, kirawanyja Genzerycham, tym bolš nie
biaśpiečnym bo heretykom i asabliušym apiakunam
Aryjanaū. Genzerych išoū na Rym nia tolki dziela
jaho bahactwa, ale, jak heretyk, i dziela panižeñnia
wiery i kultury katalickiej. Praūda, Papiež hetym ra
zam tak-ž nawioū hutarku i z Genzerycham, jak
kališ z Atylaj, užyū pryhetym najbolš wymoūnych
sloū, adnak adwiarniuć niaščascia i ūratawać Rymu
nia zdoleū. Udałosia tolki ūprasić Genzerycha, što
praliwač krywi i niščyć Rymu pažaram nia budzie.
Ale zatoje-ž z jakoj prahawitaściu niačwanaj ab
dzior dazwařnia Rym z usiaho, što tolki nasiła char
aktar krasy, bahactwa! Čaho z sabo uziać nia moh,

niščyū, kab nie astałosia kamu druhomu. Dzieła het
aha jaſče i ciapier słowa „wandelizm“ służyć ad
znakaj dzikaha žništaženia nabytkau kulturnych.
Genzerych pakinuū Rym strašenna abiadnieły.
U ūziazku z hetym pakazalisa šmat roznyja zła
čynstwy i chwaroby. Častaja nahoda niaści patrabu
jučym uspamohu i hrašowuju i marańnu pastawila
i tut postać Lawona wielmi wysoka.

Bolšym biazumoūna woraham zbaūleñnia świe
tu ūwažać treba kožnuu herezyju, katoraja falšam
swaim chacieła-b atrutu ūpuścić u samyja žyły,
u serca Kaścioła. U časoch Lawona roznyja herezy
husta rassiejaný jak na Zachadzie, tak i na Uscho
dzie, horda padnasić stali swoj hołas. Kruh ichniaj
dziejnaści zhubnaj pašyraūsia što raz bolš miž chry
ścijanami. Chto-ž mieūsia dać im naležnuju acenu
i chto mieūsia wyjaśnić čystuju, ščyruju praūdu
Chrystowu? Heta Piotr, skała, da katoraj falš nia
maje dostupu i dziela katoraj „waroty piekla“ nie
pieramohuć Kaścioła. Toj Piotr jakraz i pramowiu
tut praz wusny nastupnika swajho Lawona.

Najbolš mnohimi heretykami byli tady Aryja
ny, Nestoryjany i Monofizyty (pryznajučja ū Chry
stusie adnu tolki naturu — Bosku). Tyja apošnija
mieli pa swajej staranie imperatara i heta prydawa
la im šmat śmiałaści. Na sabory ū Efezie here
tyki trymalisia tak horda, što historyja prazwała toj
schod saboram razbojnickim. Lawon, jak pastyr
usiaho chryścijanstwa, parupiūsia dać tym herezy
jam naležnuju acenu i adkinuū usie pastanowy sa
boru Efeskaha. Widziučy adnak, što pažar razha
jecca ūstoraz bolš i achapić moža ūwieś uschod chry
ścijanski, Papiež sklikaje ū 451 h. Aħulny Sabor
u Chalcedonie. Žjechałasia adusiul 630 biskupaū.
Asabista Lawon nia moh być na Sabory, pašlaū ad
siabie delehataū, uručajučy im pišmo adnosna spor
nych punktaū wiery. Pišmo hetaje takuji miela pa
wahu, što ūsie biskupy hołasna zajawili: „Heta wie
ra ajcoū našych, sám Piotr prahawaryū tut praz wus
ny Lawonal!“

Pobač swajej bujnaj dziejnaści hramadzkaj, La
won nie zabywaūsia i ab cichim sužyci z Boham
u hłybini serca swajho. Heta widač jasna z jah
nych bahatych nawuk, katoryja pakinuū pa sabie.
Zatym i narod chryścijanski acaniū jaho nia tolki
Wialikim, ale i Świątym.

Ks. Dr. I. R.

WASILKI

Addzieł dla dziecię.

Horad ranicaj.

Sionnia sonca ūstała rana,
Hlanuła na horad,—
Śpiąć kruhon. Pazačyniany
Bramy, kalidory.

Wyšau dwornik niežabawie,
Hlanuū — sonca świecić.
Staū na bruk, miatlu paprawiu,
Wymiataje śmiećcie.

Z poūhadziny nia minuła,
I hudok fabryčny
Mocna tak zazyūnym hułam
Na rabotu kliča.

Horad radasna ūzdychaje,
Jak paśla prymusu.
Strojem wybiehli tramwai,
Uśled i aūtabusy.

I nia pozna, tolki wosiem,
A ūzo šumna hetak.
Bač, hazetčyki raznosiać
Świežyja hazety.

·Wuń manciory-słupałazy
Prawiać elektryčnaśc.
Huł na wulicy adrazu
Staū, jak nawalničny.
A nad horadom kanatam
Dym wijecca čorny, —
Značyć nowy dzień pačaty
I ū fabryčnych hornach.

Kuračka.

Chadziła kuračka pa panadworus
i wadziła za saboju swaich kuračiak. Znajšla jana pšaničnoje
ziarniatka.

— Chto pasadzić ziarniatka? —
sptyała jana.

— Nia ja! — skazała huska.

— Nia ja! — skazała kačka.

— Dyk ja jaho pasadžu! —
skazała kuračka i pasadziła.

Jak pšanica paśpieła kuračka
sptyałaśia:

— Chto pawiazie ziarniatki ū
mlyn?

— Nia ja! — skazała huska.

— Nia ja! — skazała kačka.

Dyk ja pawiazu! — skazała kuračka i pawiezła.

Prywiezła kuračka z mlyna mu-
ku i sptyałaśia:

— Chto śpiache chleb z hetaj
muki?

— Nia ja! — skazała nuska.
— Nia ja! — skazała kačka.
— Dyk ja śpiaku! — skazała ku-
račka i śpiakla chleb.
Jak chleb byu hatowy, dyk ku-
račka znoū sptyałasia:
— A chto hety chleb budzie
jeści?
— Ja! — skazała huska.
— I ja! — skazała kačka.
Ale kuračka im adkazała:
— Nie, ja wam, hultajkam, nia
dam Ja sama žjem. I jana pakli-
kała swaich dzietak na padmohu.

Pahaworki.

Wiasna nie miasna, a wosień
nie małočna.

Widzien sokół pa palotu, a
sawa pa ūzhladu.

Widzić karowa, što na pawieci
saloma.

Widać pa wočkach, što chodzić
pa nočkach.

Žart.

U škole.

— Kali ty Maryška, maješ
adzin jabłyk, a twoj brat daū ta-
bie jašče dwa, — dyk kolki ty tady
budzieš mieć jabłykaū?

— Wy, panie wučyciel, nia
znajecie majho bratal..

Lubicie pryrodu!

Wučonyja ścvierdzili, što raš-
liny majuć arhanizm i dziejańie
padobnaje da arhanizmaū źwiary-
naha świetu. Raślina ŷwie, ad-
dychaje, čuje, bywaje zmučanaja,
śpić, budzicca, chwareje i pamir-
aje... Adnym słowam, świet raś-
linny jość zbliżany da źwiaryna-
ha, a toj da ludzkoha.

Pryroda, u jakoj znachodzicca
čaławiek, jość jamu pryjacielem,
karmicielem, bratom.

Świet naš maje poūna tajom-
nych hukaū, a kožny huk — he-
ta tajomnaja mowa. Drewy —
heta liry, kali wiecier ich kałyša.
Les, hnuty buraj-nawalnicaj, jość
jak arkiestra, što wydaje huki
strachu, žalu, pierapałochu. (I
ptušnym chory čuwać huki ra-
daści, nadziei, supakoju, huki zo-
wu da pracy.. Saławiej napaūnia-
je krasoj pieśni nočnuji ciš, žaū-
ranak zaklikaje da pracy, załatyja
pčołki bzyčuć nad raścwiūšimi
jablyniami. Ručajok šumić cicha,
a hory swaim recham adnosiać
našya słowy...

Ništo nie daraūnięje kancertu
pryrody. Treba tolki ūmieć jaho
słuchać.

Lubicie pryrodu, jak matku, a
üsie jaje twory, jak bratoū i sia-
cior swaich!

Krychu ab Žydoch.

(U sprawie antysemityzmu).

Ciapier časta čujem, a jašče čaśczej čytajem u niekatorych hæzetach niaslušnyja napaści na Žydoū. Niasumlennyja ludzi za ūsie hramadzkija biedy i niaščaści, zumin biespadstaňa, adwažwajucca zwalić winu na Žydoū—na ūwieś Žydoūski narod. Hetja ludzi nia stydajucca čwierdzić, što, prykładam, kamunistyčnaja dziejnaść — heta akcyja ūsiaho Žydoūstwa, sprawa celaha Žydoūskaha narodu. Dziela hetaha jany nazywajuć usialakuju lewuju hramadzka paſtityčnu akcyju „žyda-kamunaj”, „žyda masonstwam” i h. p.

U səpraudnaści nia ūsie Žydy kamunisty i nia ūsie nie-žydy anty-kamunisty.

Praūdu treba skazać, što hetja-ž samyja nienawišniki Žydoū nazywajuć i bielaruskij narodny ruch kamunistyčnym, a ūsich śiedamych biełarusaū — kamunisty mi. Ale ciapier ab Žydoch.

Woś-ž siarod Žydoū, praūda, jość i kamunisty, taksama, jak siarod i Palakoū i Rasiejcaū i Ukrainaū i Bielarusaū, ale jość i narodni, nawat i nacyjanisty.

Žydoūski narod pieražywaje ciapier u swaim nutry toj samy præces, što adbywajecca i ūwa ūsich innych narodaū. Adbywajeca baračba za dušu narodu ahułam miž dwuma świetapahladami — marksoūskim i nacyjanalnym.

Žydoūskija kamunisty, taksama jak i ūsie kamunisty, lučacca ū internacyjnalnaj swajej arhanizacyi, a ūsie nacyjanalisty lučacca ū arhanizacyjach nacyjanalnych. Žydoūskija nacyjanalisty wystupajuć waroža suproč swaich, Žydoūskich kamunistaū, a žydoūskija kamunisty zmahajucca z swaimi, žydoūskimi narodnikami.

Słowam, kamunizm heta sprawa nia wyklučna žydoūskaja i nie adnaho Žydoūskaha narodu. Winawacić ūwieś Žydoūski narod za kamunizm niamka padsta wy. Nienawidzieć Žydoū taksama niemaralna, jak niemaralna nienawidzieć i innych.

Dyk nia treba paddawacca pad-ſęptam niasumlennych ludziej ab nienawiści da Žydoū, bo nienawiść — heta prajawa złaja, z jakoj Katalicki Kašcioł i ūwieś kulturny świet zmahajecca, jak z najbolšaj duchowaj zarazaj.

Biełarusy pawinny wiedać, što nienawišcja ničoha dobracha dakanac niamozna. Nikoha my nie pawinny nienawidzieć i nikomu nie

Što pišuć susiedzi.

Litoūcy ab nauučańni relihii ū škołach.

„Niamožna zabywacca, što ū Wilenšcynie žywuc roznyja narody: litoūcy, palaki, biełarusy, Žydy i rasiecy. Jasna, što kožny narod choča mieć jaknajbolš ſkoł i z usich sił starajecca, kab dzieci mahli kančać pačatkawuya ſkoły ū rodnej mowie.

Świedamyja bački, kali ich dzieci nia moħuć wučycce ū swaich narodnych ſkołach, wučać ich rodnej mowy doma, sami. Adna časna starajucca, kab u ſkołach rodna mowa byla wykładanaja, prynamis jak asobny pradmiet.

Starajućsia, kab dzieci ū pačatkawych ſkołach nauučalisia rodnej mowy, abo choć doma dobra nauučilisia rodnej mowaj hawaryć i pisać, niamožna zabywacca i ab nauučańni ū pačatkawych ſkołach relihii.

Na ūsim świecie panuje zwyčaj, što ū ſkołach dzieciom wykładajecca relihija ū rodnej mowie.

Starejšaje pakaleńnie pamiataje široka wiedamuju prad wajnoj sprawu z polskimi diaćmi ū m. Września ū Niamiečcynie. Kali niamiecki wučyciel patrebawaū, kab polskija dzieci malilisia pamiecku i kali za niepasluch mianaśc diaćie pækaraū, pa ūsim świecie pabiełli wiestki ab niahodnym niemčańni polskich diaćie. Tady nawat polskija piśmieńniki, na čale z Sienkiewičam, napisali adozwu da piśmieńnikaū ūsiaho świętu.

Prypaminajem tak-ža, jak prad wajnoj litoūskija wučni (A. Smetona, J. Tubelis, J. Šlapelis, A. Rymas i inš) u rasiejskaj himnazi ū Mitawie, admowilisia prad nauukaj malicca parsiejsku..

Hetaja sprawa jość aktualnaja i siańnia, asabliwa ū pačatkawych ſkołach...

Na skolki wiedajem, uwa ūsiej Wilenšcynie niamka ani adraho litoūskaja kapelana. Naprocī — u miasanych i nawat u miasoch, dzie žywuc tolki litoūcy, kapelani mi jość tolki ksiandzy palaki...

My prychodzim da wywadu, što ū sprawie nauučnina relihii ū pačatkawych ſkołach pawinny parupicca ksiandzy litoūcy. Jany adkaznyja za relihijnaść u litoū-

pawinny my rabić kryudy, ale pažtyūnaj swajej pracaj pawinny my twaryc swaju nacyjanalnuju kulturu i arhanizawać samawy-starčalnaje haspadarčaje žycio.

J. M.—n.

skim hramadzianstwie i dziela hetaha jany pawinny pastaracca, kab u miasoch zasielenych litoūcam, prynamis relihija ū ſkołach wykładałasia palitoūsku”...

(„Viln. Ryt.” 3.IX.37).

Ukraincy ab demonstracyjnym strajku polskich ludoūcaū u Haličcynie.

„Siła ludoūcaū: 1) u wialikaj papularnaści i pawazie partyjnaha ich pawadyra i 2) ū praktyčnym padchodzie da sialanskich spraū, spałučanym z daskanalnym znañniem sialanskaj dušy. Imia Wincenta Witasa nie pierstała być sciaham ruchu ludoūcaū.

Amnestyja dla „bieraściejcaū”, što prabywajuć zahranicaj (hałoūna dla Witasa, Karfantaha i Libermana) była i jość nadalej pieršaj wymohaj ad uradu...

Poruč z takoj abaronaj Witasa iduć dwa dalejšja asnaūnyja demahańni ludoūcaū: prawieśi ū Sojm nowyja wybary, na padstawiwe nowaj, demokratyčnaj ordynacyi i zrearhanizawać samaūrad na demokratyčnych asnowach...

Pry našym ukrainskim padchodzie da hetaj akcyji ludoūcaū musim mieć na ūwazie: 1) opozicyjny charaktar ludoūcaū da ciapieraňnaha režymu, 2) demokratyčnyja kličy dy rad kenkretnych spraū, razwažanych z poħlaču intaresau demokracji, 3) poruč z hetaj demokratyčnaj prahramaj dy radam demokratyčnych diajacoū na wiarchoch — nasyčanie radoū ludoūcaū na nizoch — hałoūna siarod sialanskaj moładzi (Wici) — komunistyčnym ci komunizujucym elementam, jaki ma je na ūwazie „ludowy front”, 4) wiedamuju demahohiju, za jakoj skrywajucca ehoistyčnyja intaresy polskich sialan, nia tolki nie adnolkawij, ale i supiarečnyja z intaresami sialan ukrainskich (kolonizacyja!) Takim čynam, jak bačym, akcyja ludoūcaū častkowanym sympatyčnaja (baračba za demokratyzacyju ūstroju, asabliwa za zmienu wybarčaj ordynacyi), častkowanibieśpiečnaja („ludowy front“), to ūznoū prosta warožaja (ułažanie na ūkrainskaje siało, na jakoje ludoūcy jduć z demotrahičnymi kličami „supolnych chłopskich intaresau“). Majučy na ūwazie hety składowy charaktar ludoūcaū, jak polskaj palityčnaj parti i ichnaj akcyji, musimo hladzieć na ichnuju dziejnaść, jak na ūnutranju polskuju sprawu, jak na ūnutranyja polskija razrachunki... („Dilo“ 3.IX.37).

U Sawieckaj Bielarusi.

My, bielarusy ū hranicach Polskaje dziaržawy, nia majem ani biespasrednych ani pasrednych znosin z bielarusami za polskasawieckaj hranicaj. A wiedać ab žyci bielarusaū pad uładaj Sawiečia i chočaccia i treba. Dawiedwajemsia adtul ab pałažeńi bielarusaū tolki z hazet. Dyk woś i padajom hetyja hazetnyja wiestki ab padziejach u BSSR.

„Pračystka“ bielarskaha školnictwa.

Maskoŭskaja hazeta „Prawda“ z 10 žniūnia siol. ab sprawach bielarskaha školnictwa ū Sawieckaj Bielarusi, miž inšym, piša hetak:

— Pralezšy ū Narkompros (ministerstva ašviety) BSSR, buržuaznyja nacyjanalisty ūzialisia wykarystywać dziela swaich metaū prawodžańie atestacyi wučycialoū, nadajući tytuły sawieckich wučycialoū tym asobam, jakija nie zaslužyli na dawier. Kiraūnikи atestacyjnych kamisiaū, Pankiewič (Miensk), Ražanski (Wiciebsk) i inšja wykidalī z wučyciel-skich radoū zaslužanych ludziej niby z prycyny braku kwalifikacyi. U atestacyjnych aktach adznačana, što dyrekta kapylskaj škoły, Šapiro, palityčna nieašwiečany i što za heta jaho treba z radoū wučycielstwa addalić. A treba wiedać, što Šapiro heta adzin z tych, što padpisali pišmo ū redakciju „Prawdy“ z 8.IX. siol. ab „nacyjanistyčnym učbile ū škołach Bielarusi“. Asabliwuju uwahu zwaročwaje siabra prezydiumu Akademii Nawuk BSSR Pankiewič na maładych wučycialoū, a siabra atestacyjnej kamisii Mozyrskaha rajonu, Hrynewič zajaūla, što wučyciali-kamsamolcy asabliwu nieašwiečanyja z pahladu ahulnaha i palityčnaha.

Lohka dahadacca — piša „Prawda“ — čamu Pankiewič i inšja hetak adzywajucca ab maładych sawieckich wučycialoch — jany ūziali kurs dziela razhramleńia sawieckaha školnictwa. —

Z hetaha bačym, što ū lioni wučycielstwa BSSR adbywajecca baračba miž bielarskimi narodniki i „internacyjanalisty“. U hetaj baračbie pry sučasnym tam režymie zaūsiody bywajuć „winawatymi“ narodniki.

Dalej „Prawda“ padaje dakładnu statystiku z Bychauskaha,

Maršał Čan-Kaj-Sek
pawadyr i abaronca Kitaju.

Słuckaha, Turaŭskaha i inšych rajoňau, u jakoj dakazwaje, što „buržuaznyja nacyjanalisty“ z Nar-komprosu Bielarusi masawa wykidać kamsamolcaū z bielarskikh škoľaū i naznačaće na ich mjesca nacyjanalistaū.

Statystyka ū ličbach wyhlađa je hetak: z prawieranych 13.332 wučycialoū pryznany tytuły wučycialoū siaredniaj škoły 339 asobam, pačatkawaj škoły 2.528 asobam; addalili ad škoły — 1.328 asob i bolš 5000 asob pryznany zusim niaūmiekami wučyć dzaciej.

Suproč hetaj „pračystki“ Narkomprosam bielarskaha školnictwa rašuča wystupiū C.K. KPbB (Centralny Kamitet Komunistycznej Partyi) i ūsiu rabotu atestacyjnej kamisii skasawaū.

Jak bačym, dyk i narodny kamisarjat ašviety Sawieckaj Bielarusi nia ładzić z komunistycznej partyjaj.

Aryšty terorystaū.

Z Mienska RTE padaje: u Bielarusi aryštawany siabry terorystyčnej arhanizacyi, jakaja dziejeła hałoūna na siale, prawodziačy teror siarod kałchoźnikaū. U časie aryštaū terorysty baranilisia z aružjam u rukach. Byccam znojdzeny ū aryštawanych spiski sianian-komunistaū, jakich terorysty mieli na woku i chacieli zabić. U hetaj sprawie maje być wialiki sudowy praces u Miensku.

Atručwajuć wojska.

Sawieckaja hazeta „Rabočij Minsk“ z 29 žniūnia siol. padaje: Wajenny Trybunał Bielarusi zasudziu na karu śmierci 8 čaławiek trockistaū-špijonaū, jakija atručwali žaūnieraū i padpaliali wajskowyja składy. Hety-ż samy „R.M.“ padaje tak-ž, što niekalki dzion tamu taksama rastralali niekalki asob za atručwańie žaūnieraū.

Apošnija wiestki.

× 14.IX pamior prof. T. Masaryk, wialiki wučony, zasłużany dziejač i doúhaletni prezydent Cechaslašawaččyny.

× Ciažkoje pałažeńie ū Palestynie. Araby i słuchać nia chočuć ab projekcie padzieļu Palestyny, bo padzieļ hety skryūdziū-by arabaū:žydy dastali b lepšu ziamli i nad moram, a araby pustyni. Zrabić-ža tak, kab usie byli zdawoleny, tak-ža nialohka. Słowam, biada tam i kanca jej nia widać.

Chto i kolki maje ziamli ū Polščy.

Siananstwa ū Polščy stanowić najbolšu čaść nasielnictwa. Siananstwa heta ū bolšači małaziamielnaje. Ab hetym „Mały Rocznik Statystyczny“ padaje nastupnaje:

U Polščy joś 25.589 tysiąc hektaraū ziamli, abniataj ziemlarobstwam — heta stanowić 67,5 pracentau celaha abšaru dziaržawy.

Na ploščy ziemlarobskiej prazywaje 64,7 prac. usich ziemlarobaū na ziemlarobskich haspadarkach da 5 hektaraū — heta wioskowa biednata; na koźnuju asobu ū hetych haspadarkach prypadaće pa poūhektara ziamli.

Haspadarki bolš 100 hekt. zajmajuć 44,8 prac. ziemlarobskiej ploščy ūsiaje Polščy — heta abšarnickija dwary i faliwarki.

Takim čynam na 6 abšarnikaū prypadaće 647 wioskowaj biednaty; hetyja 6 abšarnikaū majuć u try razy bolš ziamli za 647 sianan wiaskowaj biednaty.

Haspadarki ad 5 da 10 hekt. źmiašczać 22,5 prac. usich ziemlarobaū i zajmajuć 17 prac. usiąje ziemlarobskiej ploščy. Ad 10 da 20 h. — źmiašczać 9,5 prac. ziemlarobaū i zajmajuć 13,8 prac. ploščy. Ad 20 da 100 h. — 2,7 prac. i zajmajuć 9,5 prac. ploščy.

Z hetaha wyhlađaje, što ū Polščy ū ziemlarobstwie najbolš wiaskowaj biednaty, a ziamli najbolš u abšarnikaū. Słowam, z adnaho boku wialikaja armija małaziamielnych sianan, a z druhoha boku — źmienia ludziej uładaje bližu paławinaj ziamli ūsiaje ziemlarobskiej ploščy ū dziaržawie. Dyk ci-ž nie patrebnaja ziamielnaja reforma?

Sapraudy patrebnaja!

A. B.

